

Omstart för Bush - för CITY daterad 050117

Framgång och motgång står i bjärt kontrast då George W Bush på torsdag installeras för en andra period som Förenta Staternas president.

Inrikespolitiskt har en president sällan varit starkare. Valsegern i höstas var visserligen knapp men klar. Han fick en absolut majoritet av rösterna i landet, drygt tre miljoner fler än sin motståndare i ett val med rekordhögt valdeltagande. Hans republikanska parti vann starkt majoritet i senat och representanthus. Det demokratiska motståndarpartiet saknar praktiska möjligheter att återerövra makten i kongressen för lång tid framåt.

Samtidigt har USA:s ställning ute i världen och förtroendet för en amerikansk statsledning inte på länge varit så svag. "Kriget mot terrorismen" som helt kommit att prägla Bush presidentgärning har efter de första rent militärt framgångsrika angreppen på talibanernas Afghanistan och därefter Saddam Husseins Irak blivit ett misslyckande.

Insatsen i Irak har förlorat all trovärdighet sedan USA nu också officiellt konstaterat att de irakiska massförstörelsevapen som en gång var motivet för kriget inte finns. Amerikanska fångvaktare står inför rätta för övergrepp och tortyr mot fångar. Den fortsatta krigföringen i Irak blir allt brutalare. Allt fler amerikanska soldater dödas och allt fler amerikanska bedömare börjar betrakta kriget som förlorat. Allt fler av USA:s allierade i Irak, senast Ukraina, vill inte längre vara med. Det demokratiska val i Irak som ska genomföras om två veckor framstår som alltmer osäkert.

Om, som fler och fler nu tror, USA snart lämnar Irak, blir det i så fall ett land i sönderfall, där människors försök att fungerande institutioner och drägliga levnadsvillkor löpande slås sönder av terroristiska krafter. Den terrorism som USA skulle bekämpa har i stället fått fritt spelrum just till följd av kriget.

Av de stora planerna hos Bush' nykonservativa rådgivare att skapa demokrati i Mellanöstern återstår inte mycket. Ändå är det just de män som tydligast bär ansvar för Bushregeringens osanningar och misslyckanden, vicepresident Cheney och försvarsminister Rumsfeld, som blir kvar när presidenten nu i halvtid byter ut hälften av ministrarna, inklusive den internationellt fortfarande aktade utrikesministern Colin Powell.

Efter det palestinska presidentvalet och breddningen av den israeliska regeringen har många trots allt hoppats på det amerikanska fredsinitiativ som Bushregeringen hittills försummat.

Men det är bråttom, som de senaste dagarnas återuppflammande våld visar.

Särskilt i Europa är det svårt att förstå att George W Bushs personliga popularitet också räcker politiskt. Huvudförklaringen är naturligtvis terrorattackerna 11 september 2001.

Medborgarna sluter upp bakom sin ledare i en angripen och hotad nation. Bush har också på ett obehagligt sätt utnyttjat och ibland underblåst människors naturliga rädsla för terrorn.

Det har gått hem. Men det rimmar illa med bilden av USA som en nation driven av optimism och framstegstro.

ANDERS MELLBOURN